

NEKROLOZI

OBITUARIES

Marta Fustić

1913. — 1957.

10. studenoga 1957. ostavila nas je zauvijek Marta Fustić, diplomirani kemičar, bibliotekar u Centralnoj kemijskoj biblioteci. Umrla je u toku liječenja teške bolesti, koja je konačno slomila njen slabi organizam.

Marta Fustić rođena je 27. svibnja 1913. godine u Osijeku. Već u najranijem djetinjstvu ostala je bez roditelja i osjetila svu ozbiljnost, pa čak i surovost života, koji nije pokazivao nimalo smilovanja prema nježnoj i bolesnoj djevojčici. Teška bolest ostavila je na njoj neprolazne tragove, umnogome smanjivši njene fizičke sposobnosti. Međutim, volja za životom i radom bila je u njoj toliko jaka, da je ništa nije moglo sprečiti da hrabro i s pouzdanjem u samu sebe udje u životnu borbu. Poslije završetka školovanja u trgovačkoj školi rano se počela brinuti za svoj kruh radeći najprije u trgovačkoj, a zatim u osiguravajućoj struci u Osijeku sve do god. 1946. Želja za daljnjim školovanjem neprekidno je u njoj bila živa, pa je uz svoje redovito zaposlenje našla i snage i vremena da sprema i polaže ispite na gimnaziji, te da maturira na Državnoj ženskoj gimnaziji u Osijeku god. 1943. Prihvativši ponuđenu stipendiju, dolazi u Zagreb i upisuje se u jesen god. 1946. najprije na Medicinski fakultet. Uvidjevši da je za nju fizički nemoguće izdržati studij medicine, koji bi značio stalnu trku između stana, Šalate, Rebra, Zvijezde i studentske menze, a sve to uz teške i nenormalne uvjete studija izazvane iznimno velikim brojem studenata, vrlo brzo (još u 1. semestru) prelazi na Prirodoslovno-matematički fakultet, gdje se upisuje na kemijski odsjek. Uz vrlo teške životne prilike, u vrlo nepovoljnim stambenim, prehrambenim i financijskim uslovima, vrlo često pobolijevajući, ipak marljivo, samoprijegorno i uporno studira i konačno diplomira u srpnju god. 1953. Svim kolegama sa studija ostala je u uspomeni kao vrlo uredna, radina, oštroumna, s izvanredno razvijenim darom zapažanja, a u saobraćaju s drugima posebno je zapažena po svojoj skromnosti, iskrenosti i poštenju. Radi tih osobina uživala je simpatije mnogih.

Istim kvalitetama odlikovala se i kasnije na svojem radnom mjestu. Iako je živo željela raditi u laboratoriju, eksperimentirati i dalje studirati, znala je da bi to za nju bilo suviše naporno. Na nagovor profesora B. Težaka prima mjesto bibliotekara u Fizičko-kemijskom institutu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, u kojem je vodila Centralnu kemijsku biblioteku (koja je, kao što je poznato, suradna ustanova Hrvatskoga kemijskog društva i fizičko-kemijskog instituta). Široka opća kultura, vrlo dobro poznavanje nekoliko stranih jezika, veliko životno iskustvo i oštroumnost, uz marljivost, zalaganje i samoprijegor, omogućile su joj, da se — i bez formalnih bibliotekarskih kvalifikacija — vrlo brzo uvede u novi posao i da svojim radom i rezultatima ostavi trajan trag i spomen u Centralnoj kemijskoj biblioteci. Iako je dobrim dijelom i ovdje radila u neredovitim prilikama — radi dugotrajnih građevinskih radova u Fizičko-kemijskom institutu i u biblioteci — ipak je biblioteka uvijek bila otvorena, a svi časopisi i knjige u njoj uvijek pristupačni. Mnoge naše kemičare-posjetioce Centralne kemijske biblioteke zadužila je svojim savjesnim i poštenim radom, ističući se u kontaktu s čitačima potrebnom strogošću i osjećajem za red, ali i pravednošću i susretljivošću. A mnogi studenti-diplomandi mogu baš Marti Fustić zahvaliti za prve upute u snalaženju u mnoštvu kemijske literature, kada su po prvi puta trebali posegnuti za časopisima, okrećući se — nespretno i stidljivo — između polica, ne znajući s koje strane da počnu.

Marta Fustić je učinila mnogo i na sređivanju kartoteke svih kemijskih i srodnih časopisa u zagrebačkim bibliotekama. Nastavljajući posao, koji je već ranije započeo, pokušala je staviti konačno točku na taj posao — za određeni vremenski period —

i pripremiti za tisak rukopis popisa časopisa u Zagrebu. Bio je to zadatak, koji je prelazio snage i mogućnosti jednog čovjeka i koji je zahtijevao organiziranu suradnju mnogih zainteresiranih ustanova. Ako se uz to uzme u obzir da tome poslu nije mogla posvetiti čitavo radno vrijeme — a ono je vrlo često trajalo do kasno u noć — onda nije čudo da taj posao ipak nije mogla završiti. Međutim, ostavila je iza sebe toliko sređenoga materijala, da onome tko će taj posao nastaviti ne će trebati mnogo truda i vremena da ga privede kraju. Jer, kartoteka koju je uspostavila Marta Fustić, još uvijek je najpotpuniji i najpouzdaniji vodič kroz kemijsku periodičku literaturu u Zagrebu.

Valja istaći još jednu posebnu djelatnost Marte Fustić, kojom je zadužila Hrvatsko kemijsko društvo, Centralnu kemijsku biblioteku i sve naše kemičare. Dobrim dijelom je njena zasluga, da se razmjena *Arhiva za kemiju*, odnosno *Croatica Chemica Acta* sa inozemnim i domaćim znanstvenim i stručnim kemijskim časopisima toliko proširila i dosegla broj od preko 200 publikacija, koje redovito pristizu u Centralnu kemijsku biblioteku. Neumorno je pisala mnogim organizacijama i izdavačima predlažući razmjenu časopisa, i to s mnogo uspjeha.

Pogriješili bismo, ako ne bi spomenuli aktivno sudjelovanje Marte Fustić u nastavi iz kolegija znanstvene i praktične fotografije na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu. Kao suradnik pokojnoga Dr. Maksimilijana Plotnikova od samog početka sudjelovala je u organiziranju i izvođenju nastave unoseći i u taj posao mnogo više ljubavi i brige, nego što je to zahtijevao njezin formalni položaj.

Nestalo je iz naše sredine jednog skromnog, poštenog i tihog radnika, koji je sve nas — svojom kratkotrajnom djelatnošću — u mnogočemu zadužio i kojemu ćemo sačuvati trajnu uspomenu.

STANKA KRATOHVIL
JOSIP KRATOHVIL